

כתבנו לחיים

כ"ח אלול תשפ"א · September 5, 2021

1. רמב"ם הל' תשובה ב:ו

אע"פ שהתשובה והצלקה יפה לעולם. בעשרה הימים שבין ראש השנה ויום הכפורים היא יפה ביותר ומתקבלת היא מיד

שנאמר דרשו ה' בהמצאו.

2. משנה ברורה על שולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקפב סעיף

דהגאונים תיקנו בעשי"ת לומר זכרנו בברכת אבות ובגבורות מי כמוך ובהודאה וכתוב ובימים שלום בספר

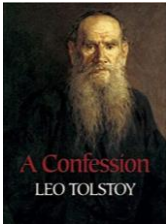
3. טור אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקפב

ותקנו להוסיף בברכת מגן זכרנו לחיים כי בחיים נופל לשון זכירה דכתיב (יתזקאל יח) ובשוב רשע מרשעתו כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו ביסדקתו אשר עשה יתיה וכתוב זכירה באברהם דכתיב כי כר את דבר קדשו וגומר לפיכך תקנו זכירה כמגן

4. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יח עמוד א

רבי חייא ורבי יונתן הוו שקלי ואזלי בבית הקברות, הוה קשדיא תכלתא דרבי יונתן. אמר ליה רבי חייא: דלייה, כדי שלא יאמרו למחר באין אצלנו ועכשיו מחרפין אותנו. אמר ליה: ומי ידעי כולי האי? והא כתיב: והמתים אינם יודעים מאומה! אמר ליה: אם קרית - לא שנית, אם שנית - לא שלשת, אם שלשת - לא פירשו לך: כי החיים יודעים שימותו - אלו צדיקים שבמיתתן נקראו חיים, שנאמר: ובניהו בן יהודע בן איש חי רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך

הבור ביום השלג;

But then I turned my gaze upon myself, on what went on within me, and I remembered all those cessations of life and reanimations that recurred within me hundreds of times. I remembered that I only lived at those times when I believed in God. As it was before, so it was now; I need only be aware of God to live; I need only forget Him, or disbelieve Him, and I died.

What is this animation and dying? I do not live when I lose belief in the existence of God. I should long ago have killed myself had I not had a dim hope of finding Him. I live, really live, only when I feel Him and seek Him. "What more do you seek?" exclaimed a voice within me. "This is He. He is that without which one cannot live. To know God and to live is one and the same thing. God is life."

4. עין איה ברכות שם

כלל להרגיש כ"כ הוד החיים ותפארתם, כהצדיקים שבלבכם מושלת נפשם העליונה, וכוחותיה הרוחניים מתפשטים בהרחבה גדולה. כי הרגשת עונג השמחה, בעשות טוב ונדיבות והשגת חכמה וצדק למי שהנהיג את כוחות נפשו לזה, הנה עמוקות יותר בהרגש הנפש מהרגשת תאות ומשאלי הלב בתענוגי החושים, שכח הגוף הוא מוגדר ומוגבל, שהוא חי רק במקרה. ע"כ אין ערוך כלל אפילו לחיי ההוה, לענין כח החיים וחזקם בפנימיות הרגשת הנפש, בין צדיקים לרשעים. ולגבי גודל התפשטות כח החיים של הצדק והטוב שבצדיקים, נקראו הרשעים בחייהם מתים. שרגשותיהם המה הרגשות כהות ודלות, מתעוררות רק לפי מזג הגוף, שהוא עם כל חזקו חלש ורפה, נגד עז הנפש החיה וקיימת לעד ומתגברת באורה אור אלקים חיים.

י. "והמתים אינם יודעים מאומה", אלו רשעים שבחייהם קרויים מתים. עיקר החיים, אפילו בחיי הזמן, הוא רק עוצם הרגשת הכוחות הנפשיים בהוד החיים. והנה הרשעים שהשפילו כוחותיהם הנפשיים אל התשוקות החומריות, אין כוחותיהם הרוחניים יוצאים מן הכח אל הפועל. ע"כ לא יוכלו

the more so when you realize that God shares in your sadness and joys.

We are all here for the journey. However, we get the most out of our journey when we turn it into a holy journey by acknowledging that God is with us.

CAN GOD MAKE US TAKES?

God make mistake: regret, repent, and experience the joy of growing from mistake. Yes, through you and me.

It's important to understand that the theme of life is *teshuvah*. Most commonly translated as "repentance," *teshuvah* means nothing to do with undergoing penance (as in sackcloth and ashes); it means literally "to return" and describes specifically the intricate process of returning to God, returning to a life of growth and dynamic perfection, accepting anew the opportunity for serving God.

This intricate process begins with fixing one's mistakes and resolving not to repeat them, but it's more than that.

Kabbalah teaches that *teshuvah* is the theme of the cosmos. God intentionally set in motion the breaking of the vessels. He intentionally created a world full of chaos so that there would be an opportunity for challenge, which would create the possibility of error. Having made mistakes, we can then experience remorse and struggle to find the courage to change for the better. We can then humble ourselves to ask forgiveness and commit ourselves to continued growth.

Therefore, *teshuvah* isn't relevant exclusively to individuals and their mistakes. Whatever one does affects the entire cosmos, because everything that happens works toward the making of order out of the chaos and contributes to the process of becoming perfect.

Teshuvah is actually the theme of life. We are always in the midst of *teshuvah*. Life is an endless journey—an adventure in

becoming. It's all about improving, building, and accomplishing—that's what we love doing.

It doesn't always seem so wonderful. But if it did, there would be no growth. We would miss the opportunity to make mistakes, grow from them, celebrate the triumph, and experience the sweetness of forgiveness.

God put you in this world (which is one great obstacle course) but also joins you in the challenge.

God is like a great coach who's training you for the Olympics. He sets up a training ground filled with obstacles. That is His gift to you. He is really creating opportunities for you to jump higher. He also knows that the higher you need to jump, the harder you could fall. But that's the price you pay to enter the Olympics. You are bound to make mistakes and fail sometimes. But when you do, don't despair. It's all part of the process. Just try again, and keep moving forward. Don't spend your valuable time beating yourself up over the past, constantly bemoaning all the mistakes you made. Jewish tradition reminds us that great people make great mistakes.

Of course, you must recognize that you made a mistake, and if you should regret it and resolve never to do it again. But don't think that you will never make another mistake. In fact, expect that it's bound to happen, and no human being is exempt from this.

This is part of our service to God, the aspect of absolute divine perfection that we express. However, we need to remember the profound mystery that God is not only our coach urging us to greater achievements, but is also the source of the runner (the soul) within us. And He has a vested interest in the outcome of the race.

Sometime ago I read a book called *I'm O.K., You're O.K.* After I read it, I felt O.K. but not great. Maybe I misunderstood the book, but I took it to mean "Nobody's perfect." Everybody makes mistakes. So just accept that they are O.K., that's O.K. and you're O.K.

Torah and Kabbalah don't want you to think you are O.K.